ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Αἱ ἱστορικαὶ ἐπιστῆμαι, περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις καὶ σχέσεις ἀσχολούμεναι, καὶ διὰ τῶν πορισμάτων μυριετοῦς πεῖρας ἄγουσαι ἀείποτε πρὸς τὰ κρείττω μάλιστα δὲ πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, πηγὴν τῶν πλείστων ἀρετῶν αἵτινες κοσμοῦσι τὸν πολίτην καὶ κρατύνουσι τὴν πολιτείαν, δύνανται ἀναντιρρήτως ὑπὲρ πολλὰς ἄλλας νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἢ ἀληθῶς ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν. Ἰδοὺ ὅθεν ὁ λόγος δι' ὃν ὁ συγγραφεὺς καί περ νομομαθὴς κατὰ προτίμησιν ἐδαπάνησε τὸν ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του πλεονάζοντα χρόνον εἰς τὴν ἐκπόνησιν καὶ ἱστορικῶν συγγραμμάτων· διότι θεωρῶν, καὶ δικαίως, τὴν ἱστορίαν κλεῖδα τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὅτι διὰ τῆς κατοχῆς ταύτης ἡ ἐκπαίδευσις καθίσταται ἀληθῶς ἐκπαίδευσις, προέθετο, τό γε ἐπ' αὐτῷ, νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ νὰ ὠφελήσῃ τὴν πρὸς τὰ καλὰ ὀργῶσαν ἡμῶν νεολαίαν καὶ ἐν γένει ὅλον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω πρόοδος ἦτο δι' αὐτὸν τὸ ἄωτον τῆς ἐπιθυμίας· ἀφ' οὗ ἄλλοτε ὡς ὑπουργὸς τῆς παιδείας ηὐτύχησε νὰ προκαλέσῃ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νῦν ἐθνικοῦ ἡμῶν σεμνώματος, τοῦ Πανεπιστημίου, οὗ τινος αἱ εὐεργετικαὶ ἀκτῖνες καὶ ἐγγὺς καὶ πόρρω ὁσημέραι διαχέονται.

Κατιδὼν δὲ παρ' ἡμῖν τὴν ἐλλειψιν βιβλίου εἰδικῶς τὴν διὰ τοῦ παρόντος πονήματος ἐποχὴν ἱστοροῦντος καὶ γνωρίζων ὁπόσα μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα περιλαμβάνονται ἐν